

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1978 r.

w sprawie praw i obowiązków pracowników organów administracji celnej.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz art. 18a i art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232 oraz z 1977 r. Nr 11, poz. 43), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników organów administracji celnej, zwanych dalej „funkcjonariuszami celnymi”,

2. Do Prezesa Głównego Urzędu Cel i jego zastępców stosuje się odpowiednio przepisy § 2, 6 ust. 2, § 8, 10, 11, 12, 33, 34 i 38—41.

§ 2. 1. Funkcjonariuszem celnym może być obywatel polski, którego postawa ideowo-moralna daje rękojmię należytego wykonywania powierzonych mu obowiązków służbowych oraz który:

- 1) ukończył 18 lat i ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 2) korzysta z praw publicznych,
- 3) ma odpowiedni stan zdrowia,
- 4) ma co najmniej średnie wykształcenie,
- 5) nie był karany za przestępstwo umyślne.

2. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej określi wymagany stan zdrowia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

§ 3. 1. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym nawiązuje się:

- 1) na podstawie mianowania lub
- 2) na podstawie umowy o pracę.

2. Funkcjonariuszem celnym może być mianowana osoba, która:

- 1) spełnia warunki określone w § 2 ust. 1,
- 2) jest zatrudniona w organach administracji celnej w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej trzy lata,
- 3) ma znajomość co najmniej jednego języka obcego w zakresie umożliwiającym wykonywanie obowiązków służbowych,
- 4) zdała egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w § 6 ust. 1.

3. Nawiązanie stosunku pracy z osobą, która nie spełnia warunków określonych w ust. 2 pkt 2—4, następuje na podstawie umowy o pracę.

4. Prezes Głównego Urzędu Cel może w uzasadnionych wypadkach odstąpić od wymagań określonych w ust. 2 pkt 2—4.

5. Powoływanie i odwoływanie Prezesa Głównego Urzędu Cel i jego zastępców regulują odrębne przepisy.

§ 4. Funkcjonariuszy celnych zatrudnionych w Głównym Urzędzie Cel oraz dyrektorów urzędów celnych i ich zastępców mianuje Prezes Głównego Urzędu Cel. Pozostałych funkcjonariuszy celnych mianują dyrektorzy urzędów celnych; Prezes Głównego Urzędu Cel może jednak zastrzec do swej właściwości mianowanie również innych funkcjonariuszy zatrudnionych w urzędach celnych.

§ 5. 1. Stosunek pracy na podstawie mianowania nawiązuje się z dniem określonym w akcie mianowania.

2. Akt mianowania powinien w szczególności określać:

- 1) stanowisko służbowe i miejsce pracy,
- 2) wysokość wynagrodzenia.

§ 6. 1. Funkcjonariusz celny w okresie zatrudnienia poprzedzającym mianowanie odbywa przeszkolenie wstępne, przygotowujące do samodzielnego wykonywania obowiązków służbowych, zakończone egzaminem kwalifikacyjnym.

2. Funkcjonariusz celny mianowany podlega doskonaleniu zawodowemu w zakresie i na zasadach ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 7. 1. Funkcjonariusz celny podlega pod względem zawodowym i postawy polityczno-moralnej okresowym ocenom kwalifikacyjnym.

2. Oceny kwalifikacyjnej funkcjonariusza celnego mianowanego dokonuje się co dwa lata.

3. Funkcjonariusz celny zatrudniony na podstawie umowy o pracę podlega ocenie kwalifikacyjnej co rok.

4. Okresowej oceny kwalifikacyjnej funkcjonariusza celnego dokonuje w porozumieniu z radą zakładową kierownik komórki organizacyjnej, w której funkcjonariusz wykonuje obowiązki służbowe.

5. Okresową ocenę kwalifikacyjną podaje się do wiadomości funkcjonariuszowi celnemu. Jeżeli funkcjonariusz nie zgadza się z tą oceną, może w ciągu czternastu dni od zaznajomienia się z nią odwołać się do przełożonego bezpośrednio nadrzędnego nad kierownikiem komórki organizacyjnej, o którym mowa w ust. 4.

Rozdział 2

Obowiązki funkcjonariusza celnego.

§ 8. Funkcjonariusz celny, niezależnie od przestrzegania obowiązków określonych w art. 100 Kodeksu pracy oraz w przepisach w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych, powinien:

- 1) dokładać w trakcie kontroli obrotu towarowego z zagranicą wszelkich starań, aby dobro i interes Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie poniosły w tym zakresie żadnego uszczerbku,
- 2) współdziałać z organami innych służb działających na granicy, a w zakresie uregulowanym umowami międzynarodowymi również z organami celnymi państw obcych,
- 3) zwiększać efektywność kontroli celnej przez jej stałe doskonalenie,
- 4) zachowywać się z godnością w służbie i poza służbą,
- 5) pogłębiać swą wiedzę polityczno-zawodową.

§ 9. Funkcjonariusz celny jest obowiązany w razie dużej potrzeby wykonywać na polecenie przełożonego czynności służbowe, choćby nie związane z zajmowanym stanowiskiem.

§ 10. 1. Funkcjonariusz celny jest obowiązany, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w odrębnych przepisach, wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu.

2. Wzory i zasady przydziału umundurowania oraz wypadki, w których funkcjonariusz celny może wykonywać obowiązki służbowe w ubraniu cywilnym, określają odrębne przepisy.

Rozdział 3

Szczególne uprawnienia funkcjonariusza celnego.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi celnemu i członkom jego rodziny przysługuje prawo przejazdu koleją na koszt organów administracji celnej raz w roku kalendarzowym do jednej z wybranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Za członków rodziny uprawnionych do świadczeń określonych w ust. 1 uważa się małżonka oraz będące na utrzymaniu funkcjonariusza celnego dzieci własne, przysposobione, pasierbów i dzieci obce wzięte na wychowanie.

3. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych określa zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Prezes Głównego Urzędu Cel może udzielić funkcjonariuszowi celnemu mianowanemu urlopu zdrowotnego. Urlopu można udzielić tylko na podstawie skierowania na leczenie sanatoryjne, uzdrowiskowe lub profilaktyczne i na okres ustalony w tym skierowaniu, nie przekraczający jednak trzydziestu dni w danym roku kalendarzowym.

2. Za czas urlopu zdrowotnego funkcjonariuszowi celnemu mianowanemu przysługuje wynagrodzenie obliczone jak za urlop wypoczynkowy.

Rozdział 4

Odpowiedzialność służbowa funkcjonariuszy celnych mianowanych.

§ 13. Funkcjonariusze celní mianowani ponoszą za naruszenie swych obowiązków odpowiedzialność dyscyplinarną lub porządkową.

§ 14. 1. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi funkcjonariusz celny za naruszenie obowiązków służbowych:

- 1) mogących narazić na szkodę dobro lub interes Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo
- 2) spowodowane chęcią zysku lub innymi niskimi pobudkami, albo
- 3) polegające na ciężkim uchybieniu godności funkcjonariusza celnego.

2. Za naruszenie obowiązków służbowych mniejszej wagi, nie uzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, funkcjonariusz celny ponosi odpowiedzialność porządkową.

§ 15. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) nagana z ostrzeżeniem,
- 2) pozbawienie możliwości awansowania przez okres do dwóch lat, licząc od najbliższego terminu, w którym funkcjonariusz celny mógłby być awansowany,
- 3) przeniesienie na bezpośrednio niższe stanowisko służbowe,
- 4) zwolnienie dyscyplinarne z pracy.

§ 16. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają komisje:

- 1) w pierwszej instancji — Komisja Dyscyplinarna działająca przy Prezesie Głównego Urzędu Cei oraz komisja dyscyplinarna działająca przy dyrektorze urzędu celnego,
- 2) w drugiej instancji — Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna działająca przy Prezesie Głównego Urzędu Cei.

2. Przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnych określonych w ust. 1 powołuje na okres dwóch lat:

- 1) Prezes Głównego Urzędu Cei — w stosunku do komisji dyscyplinarnych, działających przy dyrektorach urzędów celnych,
- 2) Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej — w stosunku do Komisji Dyscyplinarnej i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej, działających przy Prezesie Głównego Urzędu Cei.

§ 17. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez przełożonego wiadomości o naruszeniu przez funkcjonariusza celnego obowiązków służbowych.

2. Nie można wymierzyć funkcjonariuszowi celnemu kary dyscyplinarnej po upływie dwóch lat od dnia naruszenia przez niego obowiązków służbowych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli naruszenie obowiązków służbowych stanowi przestępstwo. W tym wypadku nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego ani wymierzyć funkcjonariuszowi celnemu kary dyscyplinarnej po ustaniu karalności tego przestępstwa.

§ 18. Ukaranie karą dyscyplinarną ulega zatarciu po upływie trzech lat od dnia wydania orzeczenia o ukaraniu. W razie ukarania karą nagany z ostrzeżeniem komisja dyscyplinarna, na wniosek ukaranego, może zarządzić zatarcie ukarania po upływie roku nienagannej pracy.

§ 19. 1. Karami porządkowymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana.

2. Kary porządkowe wymierzają:

- 1) w urzędach celnych — dyrektorzy urzędów celnych,
- 2) w Głównym Urzędzie Cei — Prezes Głównego Urzędu Cei.

§ 20. 1. Przy wymierzaniu kar porządkowych stosuje się zasady i tryb postępowania określone w art. 109—111 i 113 Kodeksu pracy.

2. Funkcjonariuszowi celnemu ukaranemu karą porządkową przysługuje, w ciągu siedmiu dni od dnia zawiadomienia o ukaraniu, prawo wniesienia — drogą służbową — odwołania od decyzji funkcjonariusza, który tę karę wymierzył, do jego przełożonego.

§ 21. 1. Funkcjonariusza celnego można zawiesić w pełnieniu obowiązków służbowych, gdy w związku z powstaniem uzasadnionych podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wskazane jest ze względów służbowych niezwłoczne odsunięcie go od pełnienia tych obowiązków.

2. Zawieszenie funkcjonariusza celnego w wykonywaniu obowiązków służbowych w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego kończy się z dniem wydania prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, jeśli wcześniej nie zostało ono uchylone.

3. Prezes Głównego Urzędu Cei uchyla decyzję o zawieszeniu w wykonywaniu obowiązków służbowych, jeżeli w ciągu czternastu dni od jej doręczenia funkcjonariuszowi celnemu nie wszczęto przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego.

§ 22. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej określi po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych skład i organizację komisji dyscyplinarnych, szczegółowe zasady i tryb postępowania przed tymi komisjami oraz sposób wykonania kar dyscyplinarnych.

Rozdział 5

Zmiana i rozwiązanie stosunku pracy funkcjonariuszy celnych mianowanych.

§ 23. 1. Funkcjonariusza celnego można za jego zgodą przenieść na inne stanowisko służbowe lub na stanowisko służbowe w innej miejscowości.

2. W uzasadnionych wypadkach funkcjonariusza celnego można przenieść bez jego zgody na równorzędne stanowisko służbowe w dotychczasowej miejscowości pełnienia służby, jak również na takie samo lub równorzędne stanowisko w innej miejscowości.

3. Przeniesienie do innej miejscowości z urzędu wymaga zapewnienia funkcjonariuszowi celnemu mieszkania odpowiedniego do jego stanu rodzinnego.

4. Świadczenia z tytułu przeniesienia do innej miejscowości oraz zasady ich przyznawania regulują odrębne przepisy.

§ 24. 1. W wypadkach uzasadnionych potrzebami służby funkcjonariusz celny może być skierowany do pracy na takie samo lub inne stanowisko służbowe, w tym samym albo innym organie administracji celnej, w tej samej lub innej miejscowości — na okres nie przekraczający sześciu miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

2. Funkcjonariuszowi celnemu, któremu w wypadkach określonych w ust. 1 powierzono pełnienie obowiązków na wyższym stanowisku służbowym, przysługuje w czasie pełnienia tych obowiązków wynagrodzenie nie niższe od najniższego wynagrodzenia przewidzianego dla tego stanowiska.

3. Wynagrodzenie funkcjonariusza celnego, któremu w wypadkach określonych w ust. 1 powierzono pełnienie obowiązków na niższym stanowisku służbowym, nie ulega zmianie.

4. Funkcjonariuszowi celnemu skierowanemu do pracy w innej miejscowości przysługują diety i inne należności na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

§ 25. Przeniesienie do innej miejscowości lub skierowanie do pracy w innej miejscowości kobiety w ciąży lub kobiety opiekującej się dzieckiem w wieku do lat piętnastu nie może nastąpić bez jej zgody.

§ 26. 1. Funkcjonariusza celnego przenosi się na bezpośrednio niższe stanowisko służbowe w razie wymierzenia kary dyscyplinarnej przeniesienia na bezpośrednio niższe stanowisko.

2. Funkcjonariusz celny może być przeniesiony na niższe stanowisko służbowe w razie:

- 1) orzeczenia przez właściwą komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie ma możliwości mianowania go na stanowisko równorzędne,
- 2) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej w okresowej ocenie kwalifikacyjnej,
- 3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w dwóch kolejnych okresowych ocenach kwalifikacyjnych,
- 4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie ma możliwości mianowania funkcjonariusza celnego na równorzędne stanowisko.

3. Funkcjonariusza celnego na jego prośbę można przenieść na niższe stanowisko służbowe.

4. Funkcjonariusz celny przeniesiony w wypadkach określonych w ust. 2 pkt 1 i 4 na inne stanowisko służbowe, na którym przewidziane jest wynagrodzenie niższe od pobieranego na poprzednio zajmowanym, zachowuje dotychczasowe wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym przez okres dwóch lat.

§ 27. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym rozwiązuje się z mocy prawa w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) utraty praw publicznych lub zdolności do czynności prawnych,
- 3) wymierzenia kary dyscyplinarnej zwolnienia z pracy.

§ 28. 1. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym ulega rozwiązaniu z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie:

- 1) orzeczenia przez właściwą komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych,
- 2) odmowy objęcia stanowiska, na które funkcjonariusz celny został przeniesiony w wypadkach określonych w § 23 ust. 2 oraz § 26 ust. 1 i 2.

2. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym może ulec rozwiązaniu z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie:

- 1) niewywiązywania się funkcjonariusza z obowiązków służbowych, stwierdzonego w dwóch kolejnych okresowych ocenach kwalifikacyjnych,
- 2) nieuzasadnionej odmowy poddania się badaniom lekarskim przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 3) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie ma możliwości mianowania funkcjonariusza na równorzędne lub niższe stanowisko w tej samej miejscowości, a nie wyraża on zgody na przeniesienie do innej miejscowości,
- 4) osiągnięcia wieku emerytalnego,
- 5) gdy wymagają tego ważne względy służbowe.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z przyczyny określonej w ust. 2 pkt 5 wymaga decyzji Prezesa Głównego Urzędu Cel, a jeżeli rozwiązanie dotyczy funkcjonariusza celnego zatrudnionego w organach administracji celnej ponad dziesięć lat, należy zwalnianemu udzielić pomocy w uzyskaniu innej pracy.

4. Artykuł 41 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

§ 29. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym może ulec rozwiązaniu bez wypowiedzenia w razie:

- 1) nieobecności w pracy z powodu choroby, jeżeli nieobecność w pracy trwała dłużej niż okres pobierania zasiłku z tego tytułu,
- 2) usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyn innych niż choroba, trwającej dłużej niż jeden miesiąc; przepis art. 53 § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

§ 30. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym ulega rozwiązaniu na jego wniosek z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia.

§ 31. Stosunek pracy może ulec rozwiązaniu w drodze porozumienia między funkcjonariuszem celnym a właściwym przełożonym, o którym mowa w § 4.

§ 32. Stosunek pracy z funkcjonariuszem celnym wygasa w wypadkach, w których Kodeks pracy przewiduje wygaśnięcie umowy o pracę; art. 63 do 66 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

§ 33. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn określonych w § 28 ust. 1 i ust. 2 pkt 3—5 oraz w § 29, przysługuje odprawa.

2. Odprawa, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli stosunek pracy uległ rozwiązaniu wskutek:

- 1) nieobecności funkcjonariusza celnego spowodowanej odbywaniem przez niego kary pozbawienia wolności,
- 2) odmowy objęcia stanowiska, na które funkcjonariusz celny został przeniesiony w wypadku wymienionym w § 26 ust. 1.

§ 34. Wysokość odprawy dla funkcjonariusza celnego równa się wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Odprawa ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za każdy dalszy pełny rok pracy ponad pięć lat nieprzerwanej pracy w organach administracji celnej, aż do wysokości pięciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym. Okres pracy przekraczający sześć miesięcy liczy się jako pełny rok.

Rozdział 6

Postępowanie w sprawach ze stosunku pracy funkcjonariuszy celnych mianowanych.

§ 35. Decyzje w sprawach, o których mowa w § 23 i 24, oraz decyzje w sprawach zawieszania w pełnieniu obowiązków służbowych albo rozwiązywania stosunku pracy z funkcjonariuszem celnym wydają, z zastrzeżeniem § 28 ust. 3, właściwi przełożeni wymienieni w § 4.

§ 36. Od decyzji w sprawach, o których mowa w § 23 i 24, oraz od decyzji w sprawach zawieszania w pełnieniu obowiązków służbowych przysługuje funkcjonariuszowi celnemu prawo odwołania do Prezesa Głównego Urzędu Ceł w terminie siedmiu dni od daty jej otrzymania.

§ 37. 1. W stosunku do funkcjonariuszy celnych wyłącza się właściwość komisji odwoławczych do spraw pracy.

2. Odwołania i wnioski w sprawach, o których mowa w art. 264 Kodeksu pracy, rozpatruje Prezes Głównego Urzędu Ceł w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

Rozdział 7

Szczególne uprawnienia emerytalne funkcjonariuszy celnych mianowanych.

§ 38. Funkcjonariuszowi celnemu przysługuje prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) w okresie zatrudnienia w organach administracji celnej osiągnął wiek: mężczyzna sześćdziesiąt lat, kobieta pięćdziesiąt pięć,

- 2) pozostawał w zatrudnieniu przez okres wynoszący dla mężczyzny co najmniej dwadzieścia pięć lat, a dla kobiety co najmniej dwadzieścia lat, w tym co najmniej piętnaście lat w organach administracji celnej.

§ 39. 1. Emeryturę przysługującą funkcjonariuszowi celnemu na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin podwyższa się o 15% z tytułu zatrudnienia przez okres co najmniej piętnastu lat w organach administracji celnej.

2. Rentę inwalidzką przysługującą funkcjonariuszowi celnemu na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin podwyższa się o 15% z tytułu zatrudnienia w organach administracji celnej przez okres co najmniej pięciu lat bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa. Okres ten nie jest wymagany, jeżeli inwalidztwo powstało na skutek wypadku przy pracy albo choroby zawodowej.

§ 40. Podwyżki, o których mowa w § 39, oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej bez jakichkolwiek dodatków do tej emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 41. Uprawnień do podwyższenia emerytury lub renty inwalidzkiej nie nabywa, a nabyte traci funkcjonariusz celny, z którym stosunek pracy został rozwiązany z powodu porzucenia pracy lub wymierzenia kary dyscyplinarnej zwolnienia dyscyplinarnego z pracy albo z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 42. 1. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia funkcjonariusze, którzy spełniają warunki określone w § 3 ust. 2, stają się funkcjonariuszami celnymi mianowanymi.

2. Prezes Głównego Urzędu Ceł może w uzasadnionych wypadkach wyrazić zgodę na odstępstwo od wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 4 warunku posiadania średniego wykształcenia w stosunku do funkcjonariusza celnego, który w dniu wejścia w życie rozporządzenia ukończył czterdzieści pięć lat i wywiązuje się należycie z powierzonych mu obowiązków służbowych.

§ 43. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pracowników obsługi zatrudnionych w organach administracji celnej.

§ 44. W sprawach nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się przepisy Kodeksu pracy oraz przepisy w sprawie praw i obowiązków pracowników urzędów państwowych.

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak